

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.

MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-50/2015-OD-SPZ/2

Počet listů: 3
Přílohy: 3

Nejvyššímu soudu ČR

Burešova 20

657 37 B r n o

Věc: obv. JUDr. Ing. et Ing. Bc. R. O., MBA - stížnost pro porušení zákona

Příloha: koncept vyšetř. spisu Policie ČR Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Prostějov, Oddělení hospodářské kriminality SKPV, sp. zn. KRPM-9257/TČ-2014, spis Okresního soudu v Prostějově sp. zn. 0 Nt 866/2014, opis obžaloby ze dne 30. 3. 2015, sp. zn. ZT 306/2014

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám v neprospěch obviněného JUDr. Ing. et Ing. Bc. R. O., MBA,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 0 Nt 866/2014, jímž bylo podle § 149 odst. 1 tr. řádu za použití § 146a odst. 1,2 tr. řádu zrušeno usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Prostějov, oddělení hospodářské kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 23. 10. 2014, čj. KRPM-9257-77/TČ-2014-141281.

Usnesením policejního orgánu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Prostějov, Oddělení hospodářské kriminality SKPV, ze dne 16. 9. 2014, č.j. KRPM-9257-63/TČ-2014-141281, bylo zahájeno podle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání JUDr. Ing. et Ing. Bc. R. O., MBA, pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písmeno c) trestního zákoníku. Tohoto zločinu se měl jmenovaný dopustit tím, že jako jednatel společnosti P. A. I., s.r.o., v úmyslu neoprávněně vylákat výhodu na dani z přidané hodnoty

a) nechal do účetnictví společnosti P. A. I., s.r.o., zaúčtovat přijaté zálohové faktury od dodavatele L. r. k., s.r.o., a to fakturu č. 1031 ze dne 1.11.2010 s fakturovanou částkou 360.000,-Kč (DPH 60.000,-Kč), fakturu č. 1032 ze dne 5.11.2010 s fakturovanou částkou 360.000,-Kč (DPH 60.000,-Kč), fakturu č. 1033 ze dne 9.11.2010 s fakturovanou částkou 360.000,-Kč (DPH 60.000,-Kč), fakturu č. 1034 ze dne 12.11.2010 s fakturovanou částkou 360.000,-Kč (DPH 60.000,-Kč), fakturu č. 1035 ze dne 16.11.2010 s fakturovanou částkou 360.000,-Kč (DPH 60.000,-Kč), fakturu č. 1036 ze dne 23.11.2010 s fakturovanou částkou 360.000,-Kč (DPH 60.000,-Kč), fakturu č. 1037 ze dne 30.11.2010 s fakturovanou částkou 60.000,-Kč (DPH 10.000,-Kč), celkem 2.220.000,-Kč (1.850.000,-Kč základ daně, 370.000,-Kč DPH), které měly být dle výdajových pokladních dokladů č. h0001 ze dne 1.11.2010, č. h0002 ze dne 5.11.2010, č. h0003 ze dne 9.11.2010, č. h0004 ze dne 12.11.2010, č. h0005 ze dne 16.11.2010, č. h0006 ze dne 23.11.2010, č. h0007 ze dne 30.11.2010 uhrazeny v hotovosti za dodání 5 ks jednookého pozorovacího přístroje s osnovou, výrobní číslo značky Dedal 470 gen.2+, typové označení D470-4x, NL XR5 ONYX, 5 ks pozorovacího dalekohledu, výrobní značky Dedal DVS 8 gen.2+, typového označení DVS 8 sada NL-XR5 ONYX dle Kupní smlouvy uzavřené dne 1.11.2010 mezi společnostmi L. r. k., s.r.o., jako prodávajícím a společností P. A. I., s.r.o., jako kupujícím s dodáním předmětu smlouvy nejpozději do 31.3.2011 a dle dodatku smlouvy ze dne 11.4.2011 s dodáním do konce roku 2012 a následně z výše uvedených zaúčtovaných zálohových přijatých faktur uplatnil za společnost P. A. I., s.r.o., v řádném daňovém přiznání za měsíc listopad 2010, které podal u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště Prostějov dne 8.12.2010 nárok na vyplacení nadměrného odpočtu na dani z přidané hodnoty ve výši 370.000,-Kč, která byla správcem daně následně vyplacena (uhrazena) na účet společnosti P. A. I., s.r.o., a to i přesto, že si byl vědom skutečnosti, že zboží nebylo a nemělo být nikdy dodáno a úhrady faktur ve skutečnosti neproběhly,

b) nechal do účetnictví společnosti P. A. I., s.r.o., zaúčtovat přijaté zálohové faktury od dodavatele A. L. & P., s.r.o., a to fakturu č. 2011001 ze dne 10.1.2011 s fakturovanou

částkou 365.000,-Kč (DPH 60.840,00 Kč), fakturu č. 2011002 ze dne 24.1.2011 s fakturovanou částkou 365.000,-Kč (DPH 60.840,00 Kč), fakturu č. 2011003 ze dne 31.1.2011 s fakturovanou částkou 362.000,-Kč (DPH 60.320,00 Kč), celkem 1.092.000,-Kč (základ daně 910.000,- Kč, 182.000,-Kč DPH), které měly být dle výdajových pokladních dokladů č. h 1111004 ze dne 10.1.2011, č. h 1111005 ze dne 24.1.2011, č. h 1111006 ze dne 31.1.2011 uhrazeny v hotovosti za dodání 3 ks jednookého pozorovacího přístroje s osnovou, výrobní značky Dedal 470 gen2+, typové označení D470-4x, NL XR5 ONYX, 2 ks pozorovacího dalekohledu, výrobní značky Dedal DVS 8 gen.2+, typového označení DVS 8 sada NL-XR5 ONYX dle Kupní smlouvy uzavřené dne 3.1.2011 mezi spol. A. L. & P., s.r.o., jako prodávajícím a společností P. A. I., s.r.o., jako kupujícím s dodáním předmětu smlouvy nejpozději do 31.5.2011 a dle dodatku smlouvy ze dne 30.5.2011 s dodáním do konce roku 2012 a následně z výše uvedených zaúčtovaných přijatých zálohových faktur uplatnil za společnost P. A. I., s.r.o., v řádném daňovém přiznání za měsíc leden 2011, které podal u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště Prostějov dne 28.2.2011 nárok na vyplacení nadměrného odpočtu na dani z přidané hodnoty ve výši 182.000,-Kč, která byla správcem daně následně vyplacena (uhrazena) na účet společnosti P. A. I., s.r.o., a to i přesto, že si byl vědom skutečnosti, že zboží nebylo a nemělo být nikdy dodáno a úhrady faktur ve skutečnosti neproběhly.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 11. 2014.

V rámci vedeného vyšetřování, vydal po udělení předchozího souhlasu státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 22. 10. 2014, č. j. ZT 306/2014-61, policejní orgán dne 23. 10. 2014 pod výše uvedenou spisovou značkou usnesení, kterým podle § 79f trestního řádu ve spojení s § 79d odst. 1 trestního řádu zajistil jako náhradní hodnotu místo finančních prostředků, jež jsou výnosem z trestné činnosti obviněného R. O. a jež není možné zajistit, nemovitosti ve vlastnictví obviněného, a to konkrétně pozemky:

- orná půda parcela č. 726/1
- orná půda parcela č. 761
- orná půda parcela č. 885
- ostatní plocha parcela č. 1038/136
- trvalý travnatý porost parcela č. 1038/236
- ovocný sad parcela č. 1119
- orná půda parcela č. 1291

vše v obci Myslejovice, katastrální území Myslejovice, okres Prostějov, zapsané na listu vlastnictví č. 61 pro obec Myslejovice, katastrální území Myslejovice, u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Prostějov.

Současně vlastníkově těchto nemovitostí, JUDr. Ing. et Ing. Bc. R. O., MBA, zakázal, aby se shora uvedenými nemovitostmi nakládal, zvláště, aby je po oznámení tohoto usnesení převedl na někoho jiného nebo je zatížil, dále mu uložil, aby do 15 dnů ode dne oznámení tohoto usnesení sdělil, zda a kdo má k nemovitosti předkupní nebo jiné právo, jinak odpovídá za škodu tím způsobenou.

Své rozhodnutí policejní orgán odůvodnil zejména tím, že nemovitosti z majetku obviněného byly zajištěny jako náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti, když vlastní výnosy se nepodařilo dohledat, a nepodařilo se zjistit ani to, jak bylo s poukázanou nezákonně vyplacenou výhodou na dani z přidané hodnoty ve výši 552.000,- Kč obviněným naloženo. Přímý výnos z trestné činnosti nebylo možné z uvedených důvodů zajistit. Proto s poukazem na

§ 79f trestního řádu a § 79d odst. 1 trestního řádu bylo přistoupeno k zajištění výše uváděných nemovitostí z majetku obviněného.

Toto rozhodnutí napadl obviněný prostřednictvím svého obhájce JUDr. Ing. O. L., v zákonem stanovené lhůtě stížností, která byla také řádně odůvodněna.

Na jejím podkladě byla věc dne 12. 11. 2014 předložena k rozhodnutí věcně a místně příslušnému Okresnímu soudu v Prostějově.

Usnesením Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 0 Nt 866/2014, bylo v neveřejném zasedání ke stížnosti obviněného podle § 149 odst. 1 trestního řádu za užití § 146a odst. 1, odst. 2 trestního řádu napadené rozhodnutí policejního orgánu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Prostějov, Oddělení hospodářské kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, ze dne 23. 10. 2014 zrušeno.

Toto své rozhodnutí soud odůvodnil zejména tím, že bylo zjištěno, že finanční prostředky z nadměrného odpočtu daní byly vyplaceny na účet společnosti P. A. I. s.r.o., nikoli na účet obviněného. Proto neshledává důvodným závěr policejního orgánu, že na úhradu obviněným nabývaných nemovitostí kupní smlouvou ze dne 14. 7. 2011 mohly být teoreticky použity vylákané nadměrné odpočty. Pro využití ustanovení § 79f trestního řádu nepostačuje pouhá domněnka, že takto zajištěné věci mohou tvořit výnos z trestné činnosti, pro kterou je obviněný trestně stíhán, nýbrž okolnosti, jež takovému závěru přisvědčují, byť jej v daném stádiu relevantní důkazy ještě neprokazují. Tak by tomu bylo v případě, bylo-li by osvědčeno, že finanční prostředky, jež zmíněná společnost inkasovala od správce daně, byly vyplaceny, resp. převedeny na účet obviněného, který následně zakoupil předmětné nemovitosti. V dané věci nic takového osvědčeno nebylo a ani policejním orgánem nebylo tvrzeno.

Dle § 79d odst. 1 trestního řádu, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že nemovitost je určena ke spáchání trestného činu, nebo k jeho spáchání byla užita, nebo je výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové nemovitosti. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesnesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší. Proti rozhodnutí o zajištění nemovitosti je přípustná stížnost.

Dle § 79f odst. 1 trestního řádu, ve znění účinném do 31.5.2015, nelze-li dosáhnout vydání nebo odnětí věci (§§ 78 a 79) nebo nelze-li zajistit peněžní prostředky na účtu (§§ 79a a 79b), zaknihované cenné papíry (§ 79c), nemovitost (§ 79d) nebo jinou majetkovou hodnotu (§ 79e), které jsou určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity, nebo jsou výnosem z trestné činnosti, může být místo nich zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá, byť jen zčásti, jejich hodnotě; přitom se postupuje obdobně podle příslušných ustanovení upravujících jejich vydání, odnětí nebo zajištění (§§ 78 až 79e).

Z uvedeného je zřejmé, že postup policejního orgánu v posuzované věci byl zcela správný a zákonný, když tento v daném případě, kdy nebylo možné dosáhnout vydání nebo odnětí věci, finančních prostředků, nemovitostí nebo jiných majetkových hodnot, které byly výnosem z trestné činnosti, místo nich zajistil, jako náhradní hodnotu nemovitosti z majetku

obviněného. Z dokladů založených ve spise je zřejmé, že tyto odpovídají, alespoň zčásti hodnotě nezákonně vyplaceného nadměrného odpočtu.

Mám proto za to, že byly splněny zákonné podmínky pro využití ustanovení § 79f odst. 1 trestního řádu, když v daném případě se nepodařilo dohledat žádný majetek společnosti P. A. I., s.r.o., a nebylo zjištěno, jakým způsobem bylo s nezákonně vyplaceným nadměrným odpočtem touto společností naloženo. Bylo zjištěno, že odpočet byl vyplacen na účet uvedené společnosti, avšak tento účet byl k 30. 11. 2012 zrušen.

Přitom jedinou osobou, která byla s tímto účtem oprávněna disponovat, byl právě obviněný JUDr. Ing. et Ing. Bc. R. O., MBA (viz č.l. 283 spisu). Ten byl také jediným jednatelem uvedené společnosti, a proto pouze on mohl s těmito vyplacenými finančními prostředky nakládat a dále s nimi disponovat.

Z výpisu bankovního účtu společnosti P. A. I., s.r.o., vyplývá, že dne 21.1. 2011 byla poukázána Finančním úřadem Prostějov uvedené společnosti na její účet peněžní částka 370 000,-Kč. (viz č.l. 288 spisu). Dne 14.2.2011 byla obviněným z účtu této společnosti v hotovosti vybrána peněžní částka 350 000,-Kč. (viz č.l. 290 spisu). Zbývající peněžní částka zaslaná finančním úřadem na účet společnosti pak byla převedena ve prospěch společnosti J. I., a.s. (viz č.l. 291, 296 spisu).

Z výše uvedeného je zřejmé, že zde prokazatelně existoval výnos z trestné činnosti, který již z objektivních důvodů nelze vydat, resp. odejmout a zajistit pro potřeby trestního řízení, a proto policejní orgán zcela oprávněně přistoupil k zajištění náhradní hodnoty – v daném případě nemovitostí ve vlastnictví obviněného.

Předmětný účet byl zrušen a není možné prostředky na něm uložené zajistit dle § 79d trestního řádu. S ohledem na okolnosti daného případu přichází v úvahu, bude-li obviněný uznán vinným, uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku. V této souvislosti je možné doplnit, že na obviněného byla dne 30. 3. 2015 podána u Okresního soudu v Prostějově obžaloba pro trestný čin právně kvalifikovaný podle ust. § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Věc je vedena pod sp. zn. 2 T 65/2015 a dosud v ní nebylo meritorně rozhodnuto.

Z výkladu ust. § 79f trestního řádu a platné judikatury, zejména rozhodnutí publikovaného pod č. R 19/2011 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, vyplývá, že nelze-li zajistit peněžní prostředky, které jsou výnosem z trestné činnosti, pak uvedené ustanovení § 79f trestního řádu umožňuje jako náhradní hodnotu zajistit jakýkoli jiný majetek pachatele způsobilý k zajištění, aniž se vyžaduje, aby tento majetek měl vztah ke spáchané trestné činnosti (blíže viz Šámal, P. a kol. Trestní řád I. §§ 1 až 156. Komentář. 7 vydání. Praha: C.H.Beck, 2013,1087-1888s).

S ohledem na výše uvedené lze hodnotit postup soudu v dané věci jako nesprávný a v rozporu se zákonem. Fakticky se totiž dožaduje splnění podmínek tak, jak jsou uvedeny v ustanovení § 79d odst. 1 trestního řádu, a zcela pomíjí možnost uvedenou v zákoně, spočívající v zajištění náhradní hodnoty dle § 79f odst. 1 trestního řádu.

Na podkladě výše uvedených skutečností je podle mého názoru plně odůvodněn závěr, že usnesením Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 0 Nt 866/2014, měla

být v souladu se zákonem stížnost obviněného po věcném přezkoumání napadeného rozhodnutí policejního orgánu citovaného shora jako nedůvodná zamítnuta.

Navrhují proto, aby Nejvyšší soud ČR podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 0 Nt 866/2014, byl porušen zákon v ust. § 149 odst. 1 tr. řádu, a v řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí byl zákon porušen v ust. § 147 odst. 1 písm. a) i b) tr. řádu ve vztahu k ust. § 79f odst. 1 tr. řádu, a to ve prospěch obviněného JUDr. Ing. et Ing. Bc. R. O., MBA.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.

ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 43/2016](#)